

Han Rozendaal

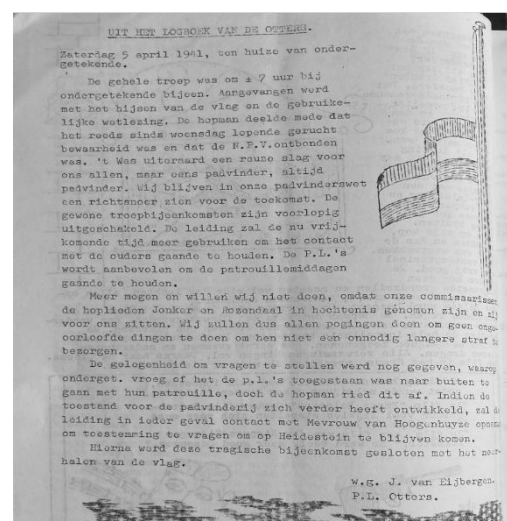
Hendrik Marinus (Han) Rozendaal is geboren op 25 oktober 1900 te Blerick. Hij was de zoon van Hendrik Marinus Rozendaal en Charlotte Reinira Besseling. Han trouwde op 19 februari 1931 in Utrecht met Gerhardina Henriëtte Rah (1901-1989). Hij was directeur van Instituut Rozendaal Pont.

Han begon als scout in Blerick en nadat het gezin in 1913 naar Utrecht verhuisde, werd hij lid van de Salwegagroep. Daar werd hij APL en PL, voortrekker en later hopman. In 1919 werd hij ook lid van de door oud leiders en oudere verkenners gevormde roverscoutspatrouille 'De Utrechtse Zwervers'. In 1923 nam hij deel aan de 2^e Gilwell cursus. Twee jaar later richtte hij de Dr Th. F. Egidiusgroep in Utrecht op. Tijdens het Nationaal Kamp in 1932 was hij subkampeleider en werd hij assistent districtscommissaris Verkenners. In 1934 werd hij districtscommissaris van district Utrecht. In 1936 werd in Utrecht in Tivoli een kwart eeuw Padvinderij gevierd. Vaandrig Tazelaar, hopman Rozendaal en hopman van de Wall Bake gingen op de foto.

Op 2 april 1941 wordt Scouting door de bezetter verboden. Door heel Nederland werden veel commissarissen van Scouting direct na het verbod gevangen gezet en verhoord. Onder hen was ook Han Rozendaal die drie week gevangen gezet werd. Hij moest ook zijn uniform inleveren.

J. van Eijbergen, patrouilleleider van de Otters van groep 4 Dr. Hoogenhuyzergroep uit Utrecht, schreef op zaterdag 5 april 1941 in zijn logboek: *We blijven in onze padvinderswet een richtsnoer zien voor de toekomst. De gewone troepbijeenkomsten zijn voorlopig uitgeschakeld. De leiding zal de nu vrijkomende tijd meer gebruiken om het contact met de ouders gaande te houden. De P.L.'s wordt aanbevolen om de patrouillemiddagen gaande te houden. Meer mogen en willen we niet doen omdat onze commissarissen, de hopliden Jonker en Rozendaal in hechtenis genomen zijn en zij voor ons zitten. We zullen dus allen pogingen doen om geen ongeoorloofde dingen et doen om hen niet een onnodig langere straf te bezorgen.*

Na de oorlog bleef hij tot 1959 districtscommissaris, organiseerde een aantal Grote Shows in Utrecht en was staflid van de Wereld Jamboree in 1947, 1951 en 1957. In 1954 ontving hij de Zilveren Vlaamse Gaai en een jaar later werd hij Ere Burger van de Stad Utrecht. Hij werd Ridder in de Orde van Oranje Nassau in 1957.

Han is overleden op 8 mei 1959 te Utrecht.

Meer informatie

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvindere, jrg 16, 1932, no 3, 1932 » 1932-03 - Pag. 13 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvindere, jrg 16, 1932, no 11, 1932 » 1932-12 - Pag. 2 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvindere, jrg 18, 1934, no 5, 1934 » 1934-05 - Pag. 25 | Delpher](#)

["De huifkar"; algemeen maandblad van en voor voortrekkers der Nederlandsche Padvinderebeweging, jrg 2, 1934, no 13, 1934 » 1934-05 - Pag. 16 | Delpher](#)
[1936 – Scouting Utrecht Museum \(beeldbank.site\)](#)

Weest paraat 1959

Jubileumnummer ter gelegenheid van het 30 jarig bestaan van de Dr. Hoogenhuyzegroep in Utrecht 1916 – 1946.

Jubileumkrant Dr van Hoogenhuyze Groep 1966

[Archieven.nl - Alle bestanden \(NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies\)](#)

IN MEMORIAM

Hopman H. M. Rozendaal
25 oktober 1900 - 8 mei 1959

*HKC-Organisatie – DC district Utrecht
Ridder in de Orde van Oranje Nassau
Ereburger van de stad Utrecht
Drager van de Zilveren Vlaamse Gaai*

Johan Bodegraven schreef in zijn „In memoriam“ (Utr. Nieuwsblad): „Een golf van ontroering en verbijstering is zaterdag en zondag door onze stad gegaan bij het vernemen van de tijding van het zo plotseling verscheiden van Han Rozendaal. Het is nauwelijks in woorden uit te drukken, wat dit heengaan betekend voor zijn vrouw en kinderen, zijn onafscheidelijke vrienden, de Padvinderebeweging, zijn stad, zijn land.“

De woorden vertolken op treffende wijze de gevoelens die ons allen bezielden bij het vernemen van de droeve tijding.

Geboren te Blerick, zette hij aldaar de eerste schreden op het padvinderepad. Het gezin Rozendaal verhuisde echter naar Utrecht. Han werd toen lid van de Salweg-groep en achtereevolgens APL, PL, 2e vaandrig, vaandrig en hopman. In 1919 werd hij lid van de door oud-leiders en oudere verkenner gevormde „Rover Scout-patrrouille“ de „Utrechtse Zwervers“.

Na oorspronkelijk als tekenaar bij de Nederlandse Spoorwegen werkzaam te zijn geweest, werd hij administrateur op het secretariaat van het NPV districtshoofdkwartier, dat te Utrecht gevestigd was. Toen het secretariaat naar elders verhuisde, werd Han achtereevolgens leraar, mede-directeur en tenslotte directeur-eigenaar van het momentele „Instituut Rozendaal“.

In 1922 volgde hij de 2e V. cursus op G.A.H. In 1925 vormde hij, daarbij trouw en kundig terzijde gestaan door zijn vaandrig Ernest Lammers, met jongens uit de achterbuurt „Wijk C“ een troep die naar de beschermheer „Dr. Th. F. Egidius groep“ werd genoemd.

De resultaten die met de training van deze jongens werden bereikt, waren opmerkelijk.

Han ontloopte zich als goed organisator. Hij werd APCV en in 1924, als opvolger van Piet Toekder, DC. Na de opheffing van de NPV door de bezetter werd Han drie weken gevangen gezet, waarna hij zijn PV-activiteiten „voorzette“.

Na de bevrijding nam hij krachtig de reorganisatie van zijn district ter hand, trad als mede-organisator van de NPV-bestuursvorm sterk op de voorgrond en werd HKC-Organisatie.

Nu volken in snel tempo de verdere ontwikkeling en resultaten van zijn organisatie. Imposante „Shows“ in de Utrechtse schouwburg, „Daar zij muziek in“, „Van Vonk tot Vlam“, het stadiospel „Spel en Glorie“, alles in nauwe samenwerking met Johan Bodegraven en een door Han gevormde staf van toegewijde en bekwaame medewerkers.

Hij kreeg leidende functies in diverse Nederlandse Jamboree-continenten. Zijn demonstratie op de Moisson-Jamboree, geïnspireerd op „bezetting en bevrijding“ was in één woord machtig van opzet en uitvoering en maakte op de aanwezigen een diepe indruk. Het tot stand komen van het zo efficiënte Utrechtse Districts Hoofdkwartier, het district buitencentrum „Austerlitz“ en de actie „Een heitje een karweitje“ is o.m. aan zijn initiatief, doorzicht en doorzettingsvermogen te danken.

Op de „J.L.M.“ heeft hij voor de laatste keer aan een groot FV-evenement kunnen meewerken.

Zijn succes in organiseren op het gebied van grote landelijke evenementen culmineerde in de voorbereiding en uitvoering van de „Holland-dag“ op de Expo, waarbij hij samenwerkte met Johan Bodegraven en de bekende organisator Jac. Kleiboer. Dit driemanschap maakte ook het huldigingsspel en het defilé ter gelegenheid van de 50e verjaardag van H.M. de Koningin tot een grootse en geslaagde jeugdmanifestatie. Op 22 april 1954 werd hem de Zilveren Vlaamse Gaai uitgereikt. Op 5 mei 1955 werd hij benoemd tot Ereburger van de stad Utrecht en ontving hij de zilveren stadspenning met de inscriptie „Altijd Paraat“. Op 30 april 1957 werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Bij zijn hardenking in de raadsvergadering zei burgemeester De Ranitz, na het veelomvattende aandeel dat Rozendaal in talrijke landelijke en stedelijke grote gebeurtenissen heeft gehad, te hebben genoemd: „Onvergankelijke verdiensten heeft Rozendaal zich verworven voor de jeugd van stad en land. Hij was een ware padvinder, vindingrijk, dienstvaardig, steeds bereid. Geen organisatie was voor hem te omvangrijk. Hij maakte een plan rijp, werkte het met goedgekozen medewerkers uit en voltooide het tot in elke kleinigheid. Hij was een zeldzaam organisator.“

Han was een overtuigd en toegewijd Gilwellian en heeft altijd pal gestaan voor het handhaven van de B-P-fundamenten, waarop onze beweging is gebouwd. Mevrouw Rozendaal en haar kinderen hebben man en vader door het feit dat deze zo'n groot deel van zijn leven, zijn werkkracht en gaven aan de gemeenschap in het algemeen en de PV-beweging in het bijzonder heeft gewijd, heel dikwijls moeten missen, maar overduidelijk is door de overstelpende eerbewijzen aan Han gebracht, gebleken, dat de officers die gebracht zijn voor talloos volken van waarde zijn geweest en zullen blijven.

De Padvinderebeweging is ook aan Mevrouw Rozendaal grote dank verschuldigd voor het aandeel dat zij in alles gedurende haar gehele huwelijksevenen op zich heeft willen nemen.

Op 14 mei hebben wij het lichaam van Han Rozendaal aan de aarde toevertrouwd en de groeve bedolven onder een schat van bloemen waaronder een alleszeggend lintopschrift van het district Utrecht: „Hopman, dank U.“

Zijn ziel hebben wij toevertrouwd aan God. Hij is naar Huis gegaan.

POM VAN VOORTHUISEN.

2DE GILLWELL LEIDERSCURSUS

ADA'S HOEVE - 20 AUG. - 1 SEPT. 1925

Atelier RIEGLER - Zwolle

D. Molenaar. T. Loggers. J. de Vries. J. Poelona. H. Hrychamp. J. Klein. Th. Kempe. A. van Voorhulsen.
W. Hooger. G. Dros. W. de Biecourt. H. Rorickdahl. D. Memholt. W. van Poole.
J. Sa. A. Stamm. T. Leesch. H. Veldman. J. Schaap. Th. Egghes. J. Verlt. H. G. Hanscher. H. van Ketwisch Verschuur.
Duitschland. assistent. assistent. hoorn. versiering. assistent.
H. Tanner. H. C. Hamaker. M. Velds. H. van Kempen. W. Djoeffe. H. Saelmana.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.